

ſtaaer det faſt, at Landſtinget er fraveget ſin tidligere Oppoſition i denne Sag.

Beſſely: Jeg ſkal naturligviis hverken indlade mig paa, at ſlaae Noget faſt eller løſt, ligesaa lidt ſom paa, at bedømme, om den ærede Landſtingsmands Overbeviſning er begrundet eller ikke; Enhver maa naturligviis holde paa ſin Anſtueſe. Men jeg kan ikke erkjende, at naar der i det nærværende Forſlag, udtrykkelig ſtaaer, at Lønningerne ſkulle beſtemmes ved en Lønningslov, og at det, indtil en Lønningslov er udkommen, er overladt Miniſteren, at beſtemme Gagen, der da deri ſkulde ligge, at Gagerne ſkulle ſættes gjennem Finantsloven. Det ſtaaer der ikke et eneſte Ord om i Forſlaget, ligesaa lidt ſom det kan udledes af de Ord, der ſtaaer der. Hvis Miniſteren i Mellemtiden mellem denne og næſte Sæſſion beſætter et ledigt Embede og faſtſætter en Gage, ſom han anſeer for paſſende, og ſom ikke overſtiger 2,500 Rd., og hvis der i næſte Sæſſion ikke fremkommer nogen Lønningslov, ſaa vil den ærede Landſtingsmand ikke i den næſte Finantslov finde et eneſte Ord om den Gage andet, end hvad Miniſteren har beſtemt, og ſom hverken Folkethinget eller Landſtinget kan forandre. Naar derfor den ærede Landſtingsmand mener, at Gagen egentlig ſkal ſættes gjennem Finantsloven, er det mig ikke klart, hvorledes han kan faae det ud. Efter min Opfattelse er Landſtingets tidligere Mening med, at Gagen kun bør beſtemmes i Lønningsloven, faſtholdt ved dette Forſlag; at Andre kunne have en anden Mening, er muligt.

Frolund: Det haaber viſt ikke at føre denne Diſcuſſion videre. Jeg ſkal blot henviſe den ærede Landſtingsmand til en anden æret Landſtingsmand, med hvem jeg i Reglen ikke ſtemmer, idet jeg troer, at naar han næriere overveier de Bemærkninger, der bleve fremsatte af ham, vil han give mig Ret.

Ordføreren: Derſom den ærede ſidſte Taler nogensinde har havt Leilighed til at faſte ſine Dire paa en af vore Finantslove, vil han have ſeet, at der meget ofte i Finantslove forekomme Gager; men deraf følger ingeniſtunde, at diſſe Gager ere faſtſatte ved Finantslove, de kunne meget godt være faſtſatte ved Lønningslov. Hvad nu dette ſpecielle Tilfælde angaaer, er jeg nu ikke ſaa ſkarpſeende, at jeg kan ſee, at nogen Gage er faſtſat ved Fleertallets Forſlag. Jeg troer tværtimod, at hvis dette Forſlag gaaer igjennem, vil det være forhindret at ingen Gage for et Juſtitseembede kan blive faſtſat ved Finantslov, idet det gaaer ud paa, at det ſkal være Miniſteren, der faſtſætter Gagen.

Frolund: Jeg ſkal blot bemærke, at jeg har været med at vedtage alle de Finantslove, der ere vedtagne, og om man troer, at jeg har ſat mig ind i dem eller ikke, er mig aldeles ligegyldigt. Jeg betragter blot den Foruſætning, at jeg ikke ſkulde have gjort det, ſom mindre paſſende.

Claufen: Jeg finder det neppe fornødent at udtale, at naar jeg ikke uden ſtor Betænkelighed paa Principets Vegne og kun under Trykket af de ſæregne Omſtændigheder finder mig opfordret til at ſtemme for Fleertallets Forſlag, ſkeer det under den Foruſætning, at Landſtinget hverken har eller erkjender at have en authentiff Lovfortolker i den ærede 8de Landſtingsmand for 2den Kreds (Frolund).

Frolund: Det giver han ſig heller ikke ud for, naar han henviſer til en anden Landſtingsmands Ord, og han troer heller ikke, at noget Medlem kan være authentiff Lovfortolker. Jeg holder mig til Ordene og fortolker dem efter min Evne.